

1854-08-17

AFSENDER

Elise Ploug

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 12 nr. 11 b

DOKUMENTINDHOLD

Sendt sammen med brev fra Carl Ploug se Mappe 12 nr. 11a.

TRANSSKRIFTION

Kridthuset Torsdag 11 Aug.

Kjære Georgia

De ser det er strenge Tider vi leve i herhjemme og at Ministeriet er fremturet i alskens Ondskab siden De reiste og indtil de nu er kommen frem med Deres Hjertensmening og agte at ødelægge os i Bund og Grund. Men Rigsdagen slaar nok fra sig til Vinter. Monrad bliver ikke mild, Landsforræderne skal faa at se at det ikke er let at tilintetgjøre Danmark. 1848 er endnu ikke glemt, Mange blinde have nu endelig faaet Øjnene op, og man kan ikke sige andet end at Stemningen er god. Jeg tænker at det første Rigsdagen gjør naar den kommer sammen er at sætte den under Tiltale. Til dem der ikke have faaet Øjnene op, hører Tscherming, han raser mod hele det liberale Parti, og har især kastet et frygteligt Had paa Hother I sagen som han ligefrem kalder Forræder. Fru Monrad besøgte dem forleden. Hun sagde at han gjør Indtrykket

-2-

at være fra Forstanden. Dertil kom det at han har været syg hele Sommeren, han er ellers bleven mager og taler ganske sagte. Det i Forening med den spændte febrilske Tilstand han var i forøger det uhyggelige Indtryk.

Tak for Deres Brev. De maa ikke være vred fordi jeg har opsat saa længe at svare, men der har været saa meget i vejen for mig at jeg først i dag faar Leilighed dertil. Det er bedrøveligt at vi hverken politisk eller i huslig Henseende kunne melde Dem noget godt. Vores Plan paa Kalkbrænderiet maa jo opgives, og De har min Medfølelse for at De ved Deres Hjemkomst maa flytte ind i Løvners smaa Huller, i stedet for nyt Huus. Vi have det deiligt bor i et prægtigt lille bitte Huus og nyde ret Livet til trods for den sørgelige Tilstand. Vi har havt saadan en yndig Sommer. For Øjeblikket har jeg det temmelig ensomt, thi min Mand og Hanne og Drengene reiste til [?] og Fader til Frankrig for at hente Ville som ligger ved et [?] der. Saa jeg er alene alene hele Dagen indtil kl. 6. Kunne jeg have havt min Mand noget mere, havde det jo været et behageligt Ophold paa Kridthuset.

-3-

Vi have besøgt Monrads et Par Gange paa Hummeltoft, hvor de bor overordentlig deiligt. Fru Monrad bad mig hilse Dem. Hun syntes for resten det var Synd at fortælle Dem om Begivenhederne herhjemme. I

Fred og Ro skulde De nyde alt det Skjønne De saa. Men heri var jeg ikke enig med hende, thi af udenlandske Aviser fik De vel nok at vide at vi havde faaet en Fællesforfatning og saa var det jo netop rart for Dem at høre fra en paalidelig Kilde hvorledes den er bleven modtaget og at vi ikke havde tabt Modet.

Hils Høyens hvis De er sammen mange Gange. Jeg kan tænke hvad det maa være for skovgaard at se Malerierne sammen med ham. Constantin Hansen boe i Nærheden af Monrads, Magdalene og Børnene er flike. Meta har det ret godt i Sommer. Hun kommer en hel Dag ud til mi i næste Uge. Endnu har jeg ikke hørt om det bliver

-4-

til Noget at hun flytter sammen med Faderen.

Paa Sysette er jeg vred for at hun ikke har besøgt mig, skjønt det hun lovede mig saa vist i Foraaret.

Elise Stampe har havt det temelig drøit her i Sommer. Baronessen havde nemlig inviteret nogle meget kjedelige Mennesker, som jeg har glemt Navnet paa til Nysø, glemmende at hun paa samme Tid skulde til Prinds Ferdinans Sølvbryllup, saa var der ikke andet for end at Elise maatte blive hjemm og paatage sig at være Værtinde for dem i en temmelig lang Tid. Og det er jo noget hun saa daarligt kan med.

Og nu Farvel Kjære Fru Skovgaard, De længes vist efter at komme hjem til trods for aldt det deilige De ser. Jeg vil ønske Dem at De for Fremtiden maa være heldige med Veiret ? i Begyndelsen. Hils skovgaard

Deres Elise Ploug

Frederiksborg den 17. Aug.
Kære Georgia!
De ser det er stenge Tider. Der er kun et
Luk i Himmelen og al Minstet er frimærket
i Altsidens Endskat osv. De reiste og ind
til de nu er kommet frem med Dens
Hjertensindring og agt at overlægge os i
Borna og Grana. Men Tidsdagen slaar
nok fra sig til Tider. Men saa bliver
ikke mild. Længe forraaerne skal føle
at de ikke er det. Men det er det. Men
Danmark 1848 er endnu ikke glemmt.
Mange bliver nu snælt fæstet
Pine og og man har ikke nogensinde
noget. Men det er godt. Men det er
at det første Tidsdagen gør naar den
kommer. Sammen er at sætte den i sin
Tid. Til den der ikke har fæstet
Pine og hør Læring. Man raser
mod hele det liberale Parti, og har især
hastet et frygteligt. Haa paa Hoffer
Dage. Som har Ligeform kaldet Tiden
det. Fra Monrad besøgte den forleden
Hvad sagde at har gjort det. Men det er

til noget med det kunde flygte med
med Tænder. end. I mit Hoved
Da Lytte og jeg med først hindek
har besøgt mig skjøde med Løve
mig og saa bide i Tænderne
Elise Stampe har hørt den temmelig
drak i Sommer. Børnene havde
hjemme her nogle meget kjæde
stet, som jeg har glemt Navnet
Det sigte glimmede, at hun fra
gamle Tid skulde til Prinsesse
mariaes Fødselsdag, saa var der
ikke kommet for end at Elise maatte
blive hjemme og praetor sig at være
Værden for dem i en temmelig lang
Tid. Og det sigte noget hun saa da
Og nu forvel Hjere fru Hørgaard
De berige vist efter at komme hjem
Tilfreds for at se den der
Lige vil det være det. De for frem
tænde med en bilage med
Vingene. Begge to
Hørgaard. Deres Elise. Hørgaard
Hørgaard i par det var det
Hørgaard det var det